

ter på naturgasområdet eller ændringer i eksisterende retsakter som f.eks. gasdirektivet eller gastransitdirektivet. Folketingets Europaudvalg og Folketingets Energipolitiske Udvalg vil blive forelagt de eventuelle ændringer af EU-retten i overensstemmelse med procedurerne herfor. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4.

Til § 4

Med bestemmelsen videreføres den eksisterende bestemmelse i § 2, stk. 1, i lov nr. 294 af 7. juni 1972 om naturgasforsyning om, at miljø- og energiministeren skal holde et af Folketinget nedsat udvalg – i praksis Folketingets Energipolitiske Udvalg – orienteret om alle væsentlige forhold vedrørende landets naturgasforsyning.

§ 2, stk. 2, i den gældende naturgasforsyningslov videreføres derimod ikke. Det følger af denne bestemmelse, at miljø- og energiministeren skal forelægge sagen for Folketingets Energipolitiske Udvalg, før der meddeles tilladelse eller bevilling efter til lovens § 1, stk. 1. I henhold til § 1, stk. 1, må naturgas kun indføres, forhandles, transporteres eller oplagres i henhold til en af ministeren meddelt tilladelse eller bevilling, der kan udfærdiges som eneretsbevilling for et bestemt tidsrum.

Da DONG Naturgas med hjemmel i lovens § 1, stk. 1, er blevet meddelt eneretsbevilling til forhandling, transport og oplagring af naturgas – og tidligere også til indførsel af naturgas – er der ikke i øvrigt meddelt tilladelse eller bevilling til de nævnte aktiviteter efter lovens § 1, stk. 1. Folketingets Energipolitiske Udvalg er derfor ikke inden for DONG Naturgas' bevillingssområde blevet forelagt sager efter lovens § 2, stk. 2.

Den gældende naturgasforsyningslovs § 2, stk. 2, har derfor i realiteten kun haft betydning i forbindelse med sager vedrørende tilladelser til transport og oplagring af naturgas inden for sikkerhedszonen på olie- og gasfelter. Tilladelse i forbindelse med disse aktiviteter er givet med hjemmel i undergrundsloven og havanlægsloven. Efter vedtagelsen af disse to love i 1981 er der således ikke noget selvstændigt hensyn at varetage i forbindelse med tilladelser efter den gældende naturgasforsyningslov for så vidt angår de nævnte aktiviteter.

Bevillinger og tilladelser med hjemmel i den nye naturgasforsyningslov skal gives på grundlag af offentligtgjorte objektive og ikkediskriminerende kriterier til de ansøgere, som opfylder kriterierne. På denne baggrund findes der ikke behov for at opretholde bestemmelsen i den gældende lovs § 2, stk. 2.

Til § 5

Bestemmelsen regulerer kommunernes adgang til at drive virksomhed på naturgasområdet. Udgangspunktet for bestemmelsen er, at den kommunale naturgasvirksomhed fremover vil være begrænset til den, som hidtil har været varetaget af de fælleskommunale, regionale distributionselskaber. Der lægges således ikke op til, at kommunerne skal have adgang til at varetage naturgasforsyningsvirksomhed på kommercielle vilkår. Det bemærkes, at kommunerne på elforsyningsområdet siden 1993 har haft mulighed for at engagere sig i kommercielle aktiviteter, jf. lov nr. 445 af 30. juni 1993 om ændring af lov om elforsyning og lov nr. 375 af 2. juni 1999 om elforsyning som ændret ved lov nr. 1110 af 29. december 1999.

Bestemmelsen i lovforslagets § 5 skal ses i lyset af det betydelige samfundsøkonomiske engagement, som staten i form af blandt andet afgiftsfrigørelse har i de nuværende regionale naturgasselskaber. Bestemmelsen skal således sikre, at det ikke uden videre vil være muligt for kommunerne at kanalisere det samfundsøkonomiske engagement over i eller på anden måde lade det komme andre kommunale aktiviteter til gode, herunder f.eks. andre kommunale forsyningsaktiviteter. Bestemmelsen skal også sikre, at aftalen af 23. juni 1999 mellem staten, Hovedstadsregionens Naturgas og Naturgas Midt-Nord om struktur og støtforhold i gassektoren (i det følgende Skt. Hans-aftalen) kan udmøntes.

Det foreslås i stk. 1, at kommuner direkte eller indirekte kan deltage i et eller flere kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, som udelukkende driver distributionsvirksomhed eller forsyningsvirksomhed efter § 25, stk. 1, nr. 1, og stk. 2. Herved sikres det, at Hovedstadsregionens Naturgas, Naturgas Midt-Nord, Naturgas Fyn og Naturgas Sjælland kan videreføre deres net- og forsyningsaktiviteter på distributionsområdet.

I stk. 2 foreslås det, at miljø- og energiministeren kan tillade, at en eller flere kommuner selv varetager den i stk. 1 nævnte virksomhed, eller at en eller flere kommuner direkte eller indirekte deltager i varetagelsen af den i stk. 1 nævnte virksomhed i en anden organisationsform end i et kommunalt fællesskab. Det indebærer, at virksomheden ikke uden miljø- og energiministerens tilladelse vil kunne varetages af andre end de regionale naturgasselskaber selv eller kunne udskilles af de regionale naturgasselskaber i et aktieselskab eller lignende.

Det foreslås endvidere i stk. 2, at ministeren kan tillade, at de i stk. 1 nævnte fællesskaber direkte eller in-